

РЕШЕНИЕ

№ 229

гр. Стара Загора, 16.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, I НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Красимир Й. Георгиев

Членове: Спасена В. Драготинова
Цветислава Ив. Стайкова

при участието на секретаря Минка Ив. Димитрова
в присъствието на прокурора В. К.
като разглежда докладваното от Спасена В. Драготинова Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20235500600699 по описа за 2023
година

Производството е по реда на Глава XXI от НПК.

Постъпила е въззивна жалба от защитника на **подсъдимия К. М. М.**
- **адв.Н. Г.** от АК-Пловдив, против Присъда №37/ 15.05.2023г., постановена
по НОХД № 573/ 2022г. по описа на КРС, с която подсъдимият М. е бил
признат за виновен по предявеното му обвинение **по чл.343б, ал.3, вр. с ал.1**
от НК, поради което и във вр. с **чл.54 от НК** е бил осъден на **2 години**
„Лишаване от свобода“, което наказание да изтърпи при първоначален
„строг“ режим, както и на **„Глоба“** в размер на **1000 лева**. Със същата
присъда подсъдимия М. е признат за **невиновен** по другото му обвинение - по
чл.354а, ал.3 , т.1 от НК, поради което го е оправдал. На основание чл.68, ал.1
от НК е постановено подсъдимия М. да изтърпи отделно наложеното по
НОХД № 618/ 2021г. по описа на КРС наказание лишаване от свобода, в
размер на единадесет месеца. Относно веществените доказателства по делото
- тестова касета и наркотични вещества, е постановено същите да бъдат
унищожени след изтичане на 6 месечен срок от влизане на присъдата в

законна сила.

С жалбата, която е против присъдата в осъдителната и част, са направени оплаквания за **незаконосъобразност** на присъдата и **явна несправедливост на наложеното наказание, както и за наличие на съществени процесуални нарушения**. Счита, че от събраните по делото доказателства не може да се направи категоричен и безспорен извод, обосноваващ вината на подсъдимия и неговата съпричастност в извършване на деянието. В Допълнение към въззивна жалба от 02.10.2023г. са се развиват допълнителни писмени съображения, които се поддържат от подсъдимия и неговия защитник в проведеното въззивно заседание. Излагат се подробни доводи във връзка с оплакването за незаконосъобразност и необоснованост на присъдата, която не била съобразена със събраните по делото доказателства /в частност с показанията на св.П.М./, които били погрешно анализирани. Счита, че от тях не може да се направи категоричен и безспорен извод, обосноваващ вината на подзащитния му и съпричастността му към извършеното деяние.

Във връзка с оплакването за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила се твърди за незаконосъобразен отказ на съда да приеме като доказателство по делото представения от тях видеоматериал. Освен това счита, че са налице както неясни мотиви, така и липса на мотиви на постановения съдебен акт поради препращане към друго дело, друго производство, касаещо друго деяние/нарушение. Наред с това било налице противоречие между диспозитив и мотиви на присъдата по отношение на престъплението, за което подсъдимия е оправдан, както и вътрешно противоречие в мотивите на присъдата.

Искането е на основание **чл.336, ал.1, т.3 във вр. с чл.334, т.2 от НПК** присъдата да бъде отменена в осъдителната и част като подзащитния му да бъде изцяло оправдан. Алтернативно моли на основание **чл. 337, ал.1, т.1, вр. с чл.334 т.3 от НПК** присъдата да бъде изменена и наложеното наказание да бъде намалено съобразно предвидения законов минимум. Алтернативно - ако съдът прецени, че са налице основанията за това на основание **чл.335, ал.2, вр. с чл.334, т.1 от НПК** присъдата да бъде отменена и делото върнато за ново разглеждане на първоинстанционния съд.

Представителят на ОП - Стара Загора взема становище, че

постановения съдебен акт е правилен и законосъобразен, постановен в съответствие със събраните по делото доказателства, поради което следва да бъде потвърден.

Въззивният съд в настоящия си състав след проверка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, като взе в предвид оплакванията в жалбата, както и доводите на страните, преценени с оглед изискванията на материалния и процесуалния закон, и извърши цялостна проверка на присъдата на основание чл.314, ал.1 във връзка с чл.313 от НПК, намира за установено следното:

С Присъда № 37/ 15.05.2023г., с която подсъдимият М. е бил признат за виновен по предявеното му обвинение **по чл.343б, ал.3, вр. с ал.1 от НК**, поради което и във вр. с **чл.54 от НК** е бил осъден на **2 години „Лишаване от свобода“**, което наказание да изтърпи при първоначален „строг“режим, както и на **глоба** в размер на **1000 лева**. Със същата присъда подсъдимия М. е признат **за невиновен** по другото му обвинение - **по чл. 354а, а3 , т.1 от НК**, поради което го е оправдал. На основание **чл.68, ал.1 от НК** е постановено подсъдимия М. да изтърпи отделно наложеното по НОХД № 618/ 2021г. по описа на КРС наказание **„Лишаване от свобода“ в размер на единадесет месеца**. Относно веществените доказателства по делото - тестова касета и наркотични вещества, е постановено същите да бъдат унищожени след изтичане на 6 месечен срок от влизане на присъдата в законна сила.

Обвиненията срещу подс. К. М. М. са по: **чл. 343б, ал.3 от НК** за това, че на 24.10.2021 г. в гр.К. **е управлявал МПС л.а.,„Сеат Ибиза“ с рег. № СТ 2796 РН след употреба на наркотични вещества – метамфетамин**, както и по **чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК** за това, че на 24.10.2021г. в гр. К. **без надлежно разрешително по ЗКНВП е държал метамфетамин с нетно тегло 0,13 г със съдържание на наркотично действащ компонент метамфетамин - 41,5 % (тегловни) на стойност 3,25 лв..** И по двете обвинения подс. М. не се признава за виновен, но по второто обвинение е оправдан и присъдата в тази и част не е обжалвана, поради което е влязла в законна сила.

С присъдата законосъобразно и обосновано е прието, че описаната в обвинителния акт фактическа обстановка се установява по несъмнен начина от събраните в хода на досъдебното производство и в хода на

първоинстанционното съдебното следствие доказателства, както следва: показанията на свидетелите И.Д. и С.М. – служители в служба „ООР“ при РУ – К., както и на св.Станьо Козарев, дежурен ОДЧ, констатирали непосредствено преди тестването на подсъдимия за употреба на алкохол и наркотични вещества начина, по който е управлявал автомобила/ ускоряване на автомобила след забелязване на патрула, неспирането му за проверка след подаден звуков и светлинен сигнал, долавянето на специфична миризма, и установената впоследствие чрез тест за употреба на наркотици с техническо средство - с „Дрегер Дръг Тест 5000" употреба на метамфетамин, намирането при личния обиск на същия, както и в жабката на колата на друго наркотично вещество- марихуана. /Пробата за алкохол е била отрицателна/.

В подкрепа на защитната версия на подсъдимия са единствено показанията на негови близки роднини- майката на подсъдимия- св.П.М., чичото- св.А.А., на св.В.В. - негов шурей, и на св.Айсел М.а -негова съпруга. Техните показания, от които преки се явяват само тези на първата свидетелка, че подсъдимият бил извън автомобила, когато го задържали, че той по принцип се управлявал от различни членове на семейството, и въпросната вечер именно св. П. М.а го е управлявала като се била отзовала на повикване на сина си, както и че понеже не го видяла веднага, тръгнала да го търси, при което оставила автомобила за известно време без надзор, коренно се различават от останалите доказателства по делото, и то не само на полицейските служители. Обсъдени съвкупно заедно с останалите събрани по делото доказателства, същите правилно са преценени като неправдობодобни и не им е дадена вяра от съда. В тази насока са и: АУАН Г А № 529319 от 24.10.2021г. за управление на МПС-во от неправопособен водач, НП № 21-0284-002083 от 02.11.2021г. за нарушение по чл.150 от ЗДвП,/ с което подсъдимия М. е наказан с „Глоба“ в размер на 300лв. по чл. 177, ал. 1, т.2 от ЗДвП/, Решение № 286 от 01.12.2022 г. по КАНД № 265/22 на АС-Стара Загора, с което НП е потвърдено, заключение на физико-химическа експертиза, чрез която е установено, че в единия от иззетите пакети при личния обиск е било налично вещество с 41,5 % (тегловни) метамфетамин, а иззетия пакет в лекия автомобил- сухата зелена тревиста маса с тегло 1,33 гр, е марихуана със съдържание на тетрахидроканабинол 7,1% (тегловни), а също така: Заповед за задържане на лице; Протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични

вещества или техни аналози; Талон за изследване № 092291 от 24.10.2021г.; Протокол за извършване на проверка за употреба на наркотични или упойващи вещества; Акт ГА № 529318 от 24.10.2021г.; Акт ГА № 529319 от 24.10.2021 г.; Протокол за оценка на наркотични вещества; Писмо до ЦМУ с рег. № 284000-34452 от 22.11.2021 г.; Протокол на л. 55 от ДП; Извлечение от паметта на техническо средство „Дръг тест" ARAM-0003; Справка за нарушител/водач; Справка за регистрация на автомобил „Сеат Ибиза", Писмо от РУ-К. с рег. № 284000- 13263/12.04.2023г.; Протокол за полицейски обиск на лице; Копие на регистър на дежурната част от 24.10.2021г., писмо рег.№ 284000-15359 от 17.05.2022г., Протокол за проверка на лични вещи на лица и превозни средства (оригинално копие), НП № 21-0284-002085 от 02.11.2021 г., вещественото доказателство-тестова касета „Drug Test 5000". В тази насока са и приложените съдебни актове, на РС-К. и на АС-Стара Загора: Решение № 118 от 13.04.2022г. по АНД № 63/22 г. на РС-К., НП № 21-0284- 002083 от 02.11.2021г., Решение № 203 от 21.07.2022г. по АНД № 64/22г. на РС-К., **Решение № 286 от 01.12.2022г. по КАНД № 265/22 на АС-Стара Загора/** с което е отменено първото Решение № 203/ 21.07.2022 г. по АНД № 64/ 2022 г. по описа на КРС, и е потвърдено издаденото НП/. В същото решение е обсъдена описаната в обвинителния акт по наказателното дело фактическа обстановка по повод допуснатото друго нарушение от подсъдимия като водач, за което е наказан – затова, че е управлявал МПС без да е правоспособен водач. Предвид което, не е налице наказване /по административен и наказателен ред/ за едно и също нещо, и липсва нарушение на правилото Non bis in idem.

Съдът правилно е приел, че съгласно ТР 3/15 ВКС наличието на горния съдебен акт, с който окончателно е решен въпросът дали подсъдимия М., на когото е съставено НП, е управлявал МПС, /макар и в процедура по ЗАНН, която също е наказателна, и по която се е развило въззивно и касационно производство пред РС и АС/, съответно е бил решен със СПН въпросът за вината, извършеното нарушение и съответното наказание. Съгласно разпоредбите на чл.84 от ЗАНН във вр. чл. 413, ал. 1 от НПК влезлите в сила НП са задължителни за всички граждани и органи в държавата. Кое то действително прави безпредметно обсъждането отново на този въпрос от наказателния съд. Независимо от това, съдът самостоятелно е обсъдил отново събраните пред него гласни доказателства, поради което

доводът в жалбата е неоснователен. Правилно е решен въпросът за достоверността на свидетелските показания, събрани при проведено разследване по ДП, както и при проведеното съдебно следствие. Обосновано е прието, че показанията на свидетелите Иван Христов Дечев, Станьо Козарев и С.М., потвърждават приетото в НП. Същите са преценени в съвкупност с останалите събрани по делото доказателства, а именно Справката за движението на патрулния автомобил, че на инкриминираната дата и място, движейки се с него, по посочения в справката маршрут, първите двама са спрели за проверка именно въпросното МПС с рег.№ СТ 2796 РН, управлявано от подсъдимия М., който се е оказал неспособен водач. Същите са заявили, че нито за момент не са изгубвали от погледа си въпросния автомобил. Поради това именно на него като водач са му съставили АУАН, потвърден впоследствие с НП и му е наложено наказание за виновно извършено нарушение по чл.150 от ЗДвП.

На второ място, съдът е извършил и самостоятелна проверка на версията на подсъдимия като е проверил представения от него видеозапис от камера на Община -К., касаещ движението на автомобили около 21.00ч. на кръстовището между бул.,„23 П.Ш.п." и ул.,„А.С.", като обосновано е приел, че от него не могат да се правят решаващи изводи/, предвид значителното разстояние от това кръстовище, респ. недобрата видимост. Предвид което основателно е отказал да приеме за достоверни показанията на св.П.М.а, че тя е управлявала семейния автомобил, за който е съставен АУАН и пеша е отишла на място, където вече нейният син като пешеходец е бил проверяван от полицейски патрул. Поради което доводът на защитата, че съдът незаконосъобразно бил отказал да приеме като доказателство по делото представения от тях видеоматериал, е неоснователен. С оглед на което въпроса за авторството на деянието е законосъобразно и правилно решен.

Тъй като резултата от извършения технически тест за употреба на наркотици от подсъдимия не е оспорен и се установява по един безспорен начин, чрез приобщеното от ДП доказателство- извлечението от паметта на техническото средство „Дрегер Дръг Тест 5000" с N9 ARAM-0003 /на л.66/, съдът обосновано е приел, че на 24.10.2021 г. в 21.30.57ч. подсъдимия М. е управлявал МПС след употреба на наркотични вещества- метамфетамин. Последното представлява високо наркотично вещество съгласно Списък № 1 към чл. 3 от Наредбата за класифициране на растения и вещества като

наркотични във вр. чл.3, ал.2 от ЗКНВП. С което от обективна и субективна страна е осъществил състава на **чл.343б, ал.3 от НК**. Съдът законосъобразно е приел, че макар и за разлика от разпоредбата на чл.343б, ал. 1 от НК, разпоредбата на чл. 343б, ал. 3 от НК да не изисква установяване точното количество и концентрация на употребеното наркотично вещество, тя следва да е доказана по надлежен ред. А тъй като подсъдимия М. е имал съставен акт, бил е тестван с изправно техническо средство, издаден му е бил талон за медицинско изследване, съставен е бил полицейски протокол за употребата на наркотични и упойващи вещества, но е отказал даване на кръв и урина за химическо изследване, надлежният ред е бил спазен. Съгласно чл.6, ал.9 от Наредбата, при отказ за даване на проби за изследване, употребата на наркотично вещество, се установява въз основа на показанията на техническото средство. Подсъдимият е съзнавал, че управлява МПС след употреба на метамфетамин, поради което прекия му умисъл за извършване на деянието е налице.

При определяне вида и размера на това наказание на подсъдимия М. съдът правилно е отчетел като отегчаващи вината обстоятелства обремененото съдебно минало /двукратни осъждания все за едно и също престъпление- това по чл. 343в, ал.2 от НК, както и по чл. 354а, ал.3, т.1, пр.1 от НК/, недобрите характеристични данни и допуснатите множество нарушения по ЗДвП. Законосъобразно е отчетено като такова обстоятелството, че подс. М. е неправопособен водач, тъй като за това нарушение същият е наказан по административен ред. Към това може да бъде добавено още едно отегчаващо вината обстоятелство, а именно липсата на критичност у подсъдимия, относно поведението му като водач в случая, създаващо предпоставки за извършване на други по-тежки престъпления по транспорта.

Отделно от това, видно от справка му за нарушител/ на л. 67-68 от ДП/, същият има наложени множество наказания по административен ред като има издадени - общо 11 АУАН, 7 наказателни постановления , 3 фиша и два пъти са му налагани ЗППАМ. Поради което следва да се счита за деец с висока степен на обществена опасност специално за престъпленията по транспорта. Като смекчаващи вината обстоятелства обосновано са отчетени: семейното положение на подсъдимия - женен с две деца, и обстоятелството, че полага труд по трудов договор. Въпреки че съотношението на отегчаващи към смекчаващи вината обстоятелства е три към две, съдът е наложил

наказание **при баланс** на смекчаващите и отегчаващите вината обстоятелства, като му е наложил наказание в размер на средата на предвиденото в закона наказание /от една до три години лишаване от свобода и Глоба от 500 до 1500 лева/, а именно- две години лишаване от свобода и глоба в размер на 1000лв., съобразена с имотното му състояние. Това наказание напълно съответства на извършеното от подсъдимия и е достатъчно за постигане целите на чл. 36 от НК. Предвид което съдът даже е проявил снизходителност и няма място за уважаване на алтернативното оплакване на основание **чл.337, ал.1, т.1, вр. с чл.334 т.3 от НПК** присъдата да бъде изменена като наложеното наказание да бъде намалено, съобразно предвидения законов минимум.

Тъй като настоящото деяние на подсъдимия М. / на 24.10.2021г./ е извършено в изпитателния срок на осъждането му по НОХД 618/ 2021г. по описа на КРС, определението за одобряване на споразумение, по което е влязло в законна сила на 17.06.2021г., законосъобразно е прието, че наложеното наказание в размер на 11 месеца „Лишаване от свобода“, на основание чл.68, ал.1 от НК следва да се изтърпи отделно. Правилно на основание чл.57, ал.1, т.2, б.,в" от ЗИНЗС е определен и първоначалния режим на изтърпяване на наказанието лишаване от свобода, а именно „строг“ режим.

По отношение на обвинението по чл. 54а, ал.3 от НК, правилно и законосъобразно в мотивите на присъдата е прието, че подс. М. е извършил такова престъпление, тъй като на инкриминираната дата-24.10.2021г. в гр. К., без надлежно разрешително по ЗКНВП е държал метамфетамин с нетно тегло 0,13 г със съдържание на наркотично действащ компонент метамфетамин - 41,5 % (тегловни) на стойност 3,25 лв.. Въпреки че в присъдата при изписването на оправдателния диспозитив за това престъпление съдът е пропуснал да посочи основанията за това, а именно чл.9, ал.2 от НК, в мотивите на присъдата е посочено, че подсъдимия следва да бъде оправдан по това обвинение поради малозначителност на деянието „на основание чл.9, ал.2 от НК“ - с оглед малкото количество /0,13гр наркотично вещество и ниската му стойност - 3,25 лева/. В жалбата по отношение на това престъпление се прави оплакване за съществено процесуално нарушение, изразяващо се в противоречие м/у диспозитив и мотиви на присъдата. Въззивният съд обаче намира, че в случая не се касае до някакво съществено

нарушение, а до пропуск на съда, който представлява евентуално основание за тълкуването и по реда на чл.414 от НПК. Освен това в тази и част присъдата е влязла в законна сила, тъй като не е била обжалвана.

Предвид обстоятелството, че подсъдимия М. е извършил настоящото си деяние по чл.343б, ал.3, вр. с ал.1 от НК, за което съдът го е признал за виновен, на 24.10.2021г., в изпитателния срок на осъждането си по НОХД 618/21г. на РС-К., съдебния акт по което е влязъл в законна сила на 17.06.2021г., законосъобразно на основание чл 68, ал. 1 от НК съдът е привел в изпълнение и отложеното наказание от 11 месеца „Лишаване от свобода“, като е постановил същото да бъде изтърпяно отделно. На основание чл.57, ал.1, т.2, б.,„в" от ЗИНЗС правилно е определено това наказание да бъде изтърпяно при първоначален „строг“ режим.

Досежно направените по делото разноси съдът правилно е приел, че същите са направени във връзка с обвинението по чл.354а, ал.3, т.1 от НК, по което подсъдимият е оправдан, поради което на основание чл.190, ал.1 от НК последните следва да останат за сметка на Държавата. Правилно е произнесено и по отношение на веществените доказателства по делото - тестоватата касета, кристалообразно вещество, метамфетамин и марихуана, като е постановено същите да бъдат унищожени.

Предвид гореизложените съображения, след като намери оплакванията във въззивната жалба за неоснователни и тъй като при извършената, съгласно чл.314 от НПК цялостна служебна проверка на обжалвания съдебен акт, не се установиха основания за отмяната или изменението му на основание чл.334, т.6 и чл.338 от НПК Окръжен съд – Стара Загора прие, че обжалваната присъда следва да бъде потвърдена.

Воден от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № № 37/ 15.05.2023 г., постановена по НОХД № 573/ 2022 г. по описа на КРС.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____